

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/121/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011802
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125011802.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 7T/50/2025-274 zo dňa 07.08.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.10.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 7T/50/2025-274 zo dňa 07.08.2025 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., t.č. v ÚVV Leopoldov, uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

dňa 18.01.2025 v skorých ranných hodinách po predchádzajúcej konzumácii alkoholických nápojov, z adresy E. X, D. neoprávnene vzal kľúče od viacúčelového nákladného motorového vozidla zn. Mercedes-Benz Viano, evidenčné číslo D., patriaceho spoločnosti AIOS, s.r.o., ktoré ako zamestnanec spoločnosti nemal oprávnenie využívať, vozidlo si zobral z adresy B. X D., toto vozidlo viedol ako vodič po Bratislave, potom pokračoval v ceste smerom na Trnavu po diaľnici D1, pričom počas cesty kontaktoval majiteľa vozidla, ktorý ho vyzval na vrátenie vozidla, po upovedomení majiteľa vozidla odmietal s vozidlom zastaviť, nerešpektoval jeho telefonické výzvy na vrátenie vozidla ani svetelné a zvukové signalizácie na vrátenie vozidla, preto ho majiteľ vozidla nasledoval na inom motorovom vozidle, na čo obžalovaný v snahe vyhnúť sa mu, na ceste III/1337 v smere od obce Bučany do obce Brestovany dostatočne nevenoval pozornosť vedeniu motorového vozidla, zišiel s motorovým vozidlom z cesty, narazil do zábradlia mostu, pokračoval cez trávnatý povrch, vyšiel na cestu, znova zišiel z cesty na trávnatý povrch, kde s vozidlom zastavil, po nehode bol podrobený dychovej skúške prístrojom AlcoQuant 6010 plus č. A408988 v čase o 14:16 hod. s pozitívnym výsledkom 0,99 mg/l (v prepočte na jednotku promile 2,06 ‰), opakovanou skúškou totožným prístrojom o 14:36 hod. s pozitívnym výsledkom 1,00 mg/l (v prepočte na jednotku promile 2,08 ‰), čím svojím konaním spôsobil škodu majiteľovi vozidla spoločnosti AIOS, s. r. o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097, vo výške 5.000,00 eur a Správe a údržbe ciest Trnavského samosprávneho kraja vo výške 562,27-eur, pričom už bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/27/2024 zo dňa 01.02.2024, právoplatný dňa 01.02.2024, za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest zákazu činnosti na dobu 48 mesiacov, od 01.02.2024 do 01.02.2028,

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 5 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Na výkon trestu zaradil okresný súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 7 (sedem) rokov.

O náhrade škody rozhodol súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodeným AIOS, s.r.o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097 škodu vo výške 5.000,00 eur a Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, so sídlom Bulharská 39, 918 53 Trnava, IČO: 37 847 783 škodu vo výške 562,27 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd postupom podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku odkázal poškodenú AIOS, s. r. o., so sídlom Hodonínska 1296/2, Bratislava, IČO: 48 019 097 so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 274-277.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie čo do výroku o treste obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, ktoré písomne odôvodnil na č.I. 279.

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom svojho obhajcu namietal voči výroku o treste odňatia slobody ako aj treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Uložený trest považuje za neprimeraný, na nápravu obžalovaného a zabezpečenie ochrany spoločnosti podľa názoru obžalovaného bude postačujúci aj trest kratšieho trvania. Namieťa voči záveru súdu o nepriznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona s poukazom na učinené vyhlásenie o vine a tým odbremenenie súdu a prokurátora od vykonania dokazovania vo vzťahu k výroku o vine. Rovnako namieťa skutočnosť, že súd znížil dolnú hranicu trestnej sadzby len o jeden rok, pričom vzhľadom na dobu spáchania trestného činu – zločinu, pre ktorý súd zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby, mohol využiť celé rozpätie zníženie dolnej hranice, a teda znížiť trest o 16 mesiacov, nielen o 1 rok. Ak by súd znížil trest o celé rozpätie trestnej sadzby, uložený trest vo výmere 2 roky a 8 mesiacov by na nápravu obžalovaného postačoval a rovnako by splnil účel trestu. Rovnako aj dĺžka trestu zákazu činnosti sa obžalovanému javí neprimerane prísna, pričom svoje rozhodnutie neodôvodnil a neprihliadol na predtým uložené zákazy činnosti, ktoré boli dostatočné na jeho nápravu. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 Trestného poriadku vo výroku o treste a postupom podľa § 322 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám a obžalovanému uložil miernejší trest,

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 28.10.2025 za prítomnosti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a substitučne splnomocnenej obhajkyne obžalovaného. Verejného zasadnutia sa nezúčastnili poškodení, odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v ich neprítomnosti. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, dôvody nežiadal zmeniť ani doplniť. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného, relevantnými lustráciami na osobu obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zároveň odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie lustráciou Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov a oznámením o priestupku. Strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému spisovému materiálu. Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, napadnutý rozsudok je vecne správny a uložený trest zákonný a primeraný. Splnomocnená obhajkyňa obžalovanému sa v celom rozsahu pridržala dôvodov podaného odvolania, navrhla rozhodnúť v zmysle odvolacieho návrhu obhajoby. Obžalovaný požiadal odvolací súd o uloženie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré

neboli odvolaním vytykané prihladne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Odvolací súd dospel k záveru, že okresný vecne, zrozumiteľne, logicky a presvedčivo vysvetlil svoje úvahy o primeranosti uloženého trestu odňatia slobody ako aj trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, jeho zákonnosti a spravodlivosti vzhľadom na okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na konštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Z obsahu spisu vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 07.08.2028 učinil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, preto okresný súd so súhlasom prokurátora vyhlásenie obžalovaného prijal. Pretože inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúvanie skutkového stavu konštatovaného výrokom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, odvolací súd nemohol preskúmať tento výrok z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti. Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné, tento výrok je právoplatný. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2To/5/2011 zo 7. februára 2012)

V konaní tak bolo nepochybne preukázané (tiež s poukazom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku), že obžalovaný sa dopustil skutku opísaného v skutkovej vete obžaloby, ktorý naplnil zákonné znaky celkom troch trestných činov, a to prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona.

V predmetnej veci tak išlo o jednočinný súbeh trestnej činnosti, ktorý okresný súd správne právne posúdil a následne správne ukladal obžalovanému trest podľa trestnej sadzby najprísnejšie trestného činu, a to podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, ktorý bol zločinom, oproti zostávajúcim dvom prečinom. Keďže obžalovaný v minulosti spáchal zločin, okresný súd správne pristúpil k úprave dolnej hranice trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona. Trestná sadzba, z ktorej vychádzal pri ukladaní trestu tak bola 4 až 8 rokov. Rovnako správne priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o prvú odvolaciu námietku, a to nepriznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, keď okresný súd navyše svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil, odvolací súd túto námietku neprijal, vyhodnotil ju ako krajne nedôvodnú. Primárne dáva obžalovanému do pozornosti samotné odôvodnenie napadnutého rozsudku (str. 5), kde okresný súd zreteľne vysvetlil dôvody nezohľadnenia tejto poľahčujúcej okolnosti, ktoré sú logické, zodpovedajúce vykonanému dokazovaniu a najmä odrážajú východiská priznania tento poľahčujúcej okolnosti. Obžalovaný okrem samotného priznania sa ku skutku a učinenia vyhlásenia o vine za situácie, kedy aj bez jeho priznania bolo celkom zrejmé, že dôkazná situácia je takej povahy, ktorá spoľahlivo preukazuje spáchanie skutku obžalovaným, neurobil ani neposkytol orgánom činným v trestnom konaní žiadnu takú pomoc či aktivitu, ktorá by uľahčila proces dokazovania, či iným významným spôsobom odbremenila príslušné orgány. Priznanie sa ku skutku bolo zohľadnené v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti a napokon aj v podobe mimoriadneho zníženia trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, preto niet žiadneho rozumného dôvodu preceňovať vyhlásenie o vine obžalovaného v konaní, kde je dôkazná situácia jasná, tým mu s ohľadom na okolnosti spáchania skutku a trestnú minulosť neprímerane poľahčovať.

Pokiaľ ide o samotné uloženie nepodmienečného trestu a jeho výmeru, odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatelmi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem

trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatela, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatelovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti.

Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov. Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj pohľadujúce a prirážajúce okolnosti, a tiež zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom – potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia). (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu SR 1To 2/2014 zo dňa 8. decembra 2014)

Pokiaľ ide o výmeru a druh trestu, spolu s rozhodnutím o spôsobe jeho výkonu trestu, odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu nenašiel dôvod, pre ktorý by mal pristúpiť k zmierneniu už beztak mimoriadne zníženého trestu. V osobe obžalovaného možno identifikovať výraznú recidívu, sklony k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, a to aj napriek predchádzajúcim 14 odsúdeniam a početným nepodmienečným výkonom trestu odňatia slobody. Obžalovaný pritom má sklony k páchaniu akejkoľvek trestnej činnosti, a to násilnej, majetkovej, trestný čin zanedbania povinnej výživy a ďalšie, trestnú činnosť v minulosti páchal aj ako člen organizovaného zoskupenia, či so zbraňou v ruke. Od mladého veku trestnú činnosť pácha kontinuálne, bezprostredne po vykonaní trestu nasleduje ďalšie potrestanie za ďalší trestný čin. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou o dostatočnom výchovnom vplyve trestu ak by súd využil celý rozsah možného zníženia trestu, nakoľko tu absentuje kritický postoj obžalovaného k vlastnému protiprávnemu správaniu, na čom nemení nič ani záver, že sa ku skutku v tejto trestnej veci priznal a vyhlásil svoju vinu. Pokiaľ ide o okolnosti spáchania skutku, obžalovaný odcudzil svojmu zamestnávateľovi motorové vozidlo, viedol ho bezprostredne po požití väčšieho množstva alkoholu, prešiel ním výraznú vzdialenosť, ohrozoval nielen seba ale aj ďalších účastníkov cestnej premávky, to všetko v čase, keď vedel, že má uložený zákaz vedenia motorových vozidiel nielen v správnom konaní ale aj právoplatným súdnym rozhodnutím. Aj napriek výzve majiteľa vozidla svoju jazdu neukončil, riadenie vozidla nezvládol, pričom skutočne možno hovoriť o šťastí, že nespôsobil ujmu na zdraví ostatných účastníkov cestnej premávky. V konečnom dôsledku spôsobil svojím skutkom taký následok, kedy vozidlo poškodeného ostalo nepojazdné, neopraviteľné a teda spôsobil totálnu škodu. Zohľadňujúc všetky vyššie uvedené skutočnosti nie je namieste vôbec uvažovať o ďalšom zmiernení trestu.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou o neprimeranosti výšky uloženého trestu zákazu činnosti. Na tomto mieste len v stručnosti poznamená, že obžalovaný mal už v minulosti spáchať totožný trestný čin, nemal žiadne zábrany sadnúť si a viesť motorové vozidlo bezprostredne po požití alkoholu, nedbajúc pritom na následky. Prihliadnuc na početné priestupky na úseku cestnej premávky možno konštatovať aj to, že u obžalovaného nielenže ide o recidivistu, ale ide o osobu, ktorá nie je disciplinovaná ani pokiaľ ide o pravidlá cestnej premávky, preto bolo namieste ukladať obžalovanému trest v hornej polovici trestnej sadzby. Trest zákazu činnosti v trvaní 7 rokov reflektuje na históriu páchania trestnej činnosti vo vzťahu k vedeniu motorového vozidla, chýbajúci kritický postoj, chýbajúcu motiváciu k polepšeniu a absenciu vedomia u obžalovaného o tom, že motorové vozidlo je samo o sebe „zbraňou“, ktorou môže spáchať skutok účinnejším, pričom v stave opitosti sa riziko niekoľkonásobne zvyšuje.

Záverom treba dodať, že obžalovanému bol ukladaný pomerne mierny trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby, pričom odvolací súd zastáva práve opačný názor, že na páchatela trestnej činnosti, ktorý vykazuje celkom zjavné rysy recidivistu a kontinuálne pácha trestnú činnosť (najmä majetkovú a násilnú),

je nutné pôsobiť prísnejším postihom. Vzhľadom na absenciu odvolania zo strany prokurátora, preto nemohlo dôjsť k sprísneniu trestu, čo by sa javilo dôvodnejšie, než jeho zmiernenie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.